

Vzpomínáš si, jaké to bylo, když jsi došel/došla k rozhodnutí nechat se **pokřtít**? Těšil ses na tuhle novou zkušenost a přál sis, aby křest proběhl co nejdřív? V této lekci se na křest dívám tak trochu ze strany nového Jirky, který právě uvěřil. (Praktické pokyny pro toho, kdo křtí, jsou v jiné lekci.)

Kamaráda, který se mnou přijal Ježíše, jsem kdysi přivedl k představeným sboru a prosil jsem je, aby ho pokřtili. (Tak se to tehdy dělávalo!) Představoval jsem si, že budou se zájmem naslouchat Jirkovu příběhu. Namísto naslouchání jsem měl spíš dojem přijímacího pohovoru. **Složitost** systému na mě padala jako chlad **nedůvěry**.

Pro některé z těch tazatelů to byl výraz jejich zodpovědnosti! Slýchali totiž vyprávění, jak byl kdosi pokřtěn a zakrátko „z něho nic nebylo“. Rozumím, že se máme poučit ze špatných zkušeností, nicméně přeměť těch **starých** příběhů na **nového** Jirku mi přišel dosti nefér! Měl jsem dojem, jako bychom právě narozené dítě nejdřív řadu týdnů školili, co znamená být součástí naší rodiny, následně bychom ho komisionálně zkoušeli a pokud by správně odpovídalo na naše otázky, chtěli bychom po něm ještě slib, že se v naší rodině bude správně chovat a dobře nás reprezentovat i navenek.

Pojďme se raději podívat na předlohu v praxi první církve. Ve skutcích apoštolů vidíme řadu zmínek, že byl někdo pokřtěn. Úplně dole pod videem jsou odkazy. S modlitbou si je prosím znovu celé pročti.

Mimo jiné si možná všimneš, že všechny křty tam proběhly v řádu hodin od obrácení daného člověka – nebo celé skupiny! (Snad s výjimkou Saula z Tarsu, kde to byly tři dny. Skutky 9,9) V naší praxi na okamžitosti netrváme. Nicméně inspirováni Božím Slovem hledáme možnost křtu co nejdřív. Otázka na vztah s Ježíšem před samotným ponořením dává smysl. Nicméně křest v Novém zákoně nevidím jako prověřování znalostí, ani jako zkoušku věrnosti, jestli zájemce vydrží řadu měsíců čekat, než ho někdo uzná pro křest způsobilým.

V oblastech současného světa, kde se šíří masivní Ježíšovská hnutí, zkušenější učedníci chtějí jasné vyznání Ježíše jako Zachránce a Pána (podle příkladu Filipovy otázky na toho

etiopského dvořana). A pokud jeho vyznání jasné je, prostě ho pokřtí. Jestliže něco schází, z Božího slova mu to pokojně vysvětlí. Cílem toho vysvětlení je, aby jeho počínající víru rozvinuli, upevnili.

S modlitbou **předpokládají, že z něho něco bude**, a právě pokřtěnému učedníkovi pak dlouhodobě pomáhají v dalším růstu.

Křest nového věřícího tam mimo jiné berou jako součást jeho duchovní ochrany! Jakoby křest byl „označením“ pro duchovní mocnosti, že tento člověk už patří Ježíši a že temné síly na něj nemají právo! Biblicky by se dalo polemizovat, jestli tohle způsobuje křest, nicméně i naše zkušenost jasně říká, že noví lidé „zvenku“ bývají vystaveni zvláštním duchovním útokům! A jasné vyjádření oddanosti Ježíši ve křtu pro ně bývá určitou pomocí! Pamatuješ si nástroj pro nového věřícího zvaný **BOSS a mince**? **V trychtýři** si připomeň, jak sloužíme kamarádovi, který právě pozval Pána Ježíše do svého života. V závěru se ho tam s laskavostí ptáme:

- *Chceš (1) následovat Ježíše po zbytek svého života*
- *a (2) mluvit o NĚM s dalšími lidmi?*

Pokud dá jasně najevo, že ano, pokračujeme: *Pak přijmi tuhle mince, která ti bude připomínat tvoje rozhodnutí pro Ježíše:*

- *1. jít za Ním*
- *a 2. sdílet Ho s dalšími.*

Když mince přijme a vnitřně před Pánem vnímáme, že je to upřímné, ihned pokračujeme nějak takto:

*V Bibli se lidé po svém rozhodnutí pro Ježíše nechali **ponořit** do vody. Vyjadřovali tím, že chtějí Ježíše následovat po zbytek svého života.*

Jak to děláme my dneska?!

- *Někde vstoupíme do vody.*

- *Já se tě zeptám: chceš následovat Ježíše po zbytek svého života?*
- *Ty nahlas řekneš: Ano! – Tak ses rozhodl už před chvílí, když jsem ti dával tu minci.*
- *Pak řeknu: Proto tě **křtím** ve jméno Boha Otce, i Syna a Ducha Svatého. Bible to ponoření totiž nazývá **křest**.*
- *Trochu pokrčíš kolena, necháš se úplně ponořit do vody a zase tě vynořím. Jdeme na to? Kde je tady nějaká voda?*
- *A koho z tvých přátel můžeme vzít, aby u toho taky byli?*

Je-li to potřebné, přečteme některé pasáže z Božího Slova a co nejjednodušeji odpovídáme na případné Jirkovy otázky...

Díky, Pane Ježíši, za jasné biblické příklady, jak to dělaly první generace tvých následovníků...

Křtění v knize Skutků

1. Tři tisíce lidí po seslání Svatého Ducha o Letnicích, Skutky 2,37-42
2. Samařané, Skutky 8,4-12
3. Šimon, Skutky 8,13
4. Etiopan, Skutky 8,26-40
5. Saul z Tarsu, Skutky 9,10-22 / Skutky 22,12-21
6. Kornélius a jeho blízcí, Skutky 10,33-48
7. Lydia a její blízcí, Skutky 16,13-15
8. Žalářník a jeho blízcí v městě Filipis, Skutky 16,27-34
9. Krispus a Korintané, Skutky 18,8
10. Dvanáct učedníků Jana Křtitele, Skutky 19,1-7